

værende Mølleiere under lige Vilkaar lig Beskaffenhed, at de aldeles ikke kunne bære et Steentag, og en Gjennemførelse for saadanne Bygningers Vedkommende af Forordningens Bestemmelser maatte vel altsaa ansees for i høi Grad ubillig, selv om ikke Ciernes Kaar vare af saadan Beskaffenhed, at de vilde for en meget stor Deel være ude af Stand til, istedetfor de nuværende straatækte Bygninger at opføre andre stærkere med Straatag. En Eftergiveness i saa Henseende kunde vel synes at indeholde en Ubillighed imod de andre Kjøbstæder i Riget, der tilligemed Askirkeby danne en indbyrdes Assuranceforening; men denne Betænelighed turde falde aldeles bort, naar Hensyn tages til

En anden Minoritet (Johansen) foreslaaer at forfaste Loven.

Dahl.   Johansen.   Schroll.
Schytte.   Thalbiær.

LXXXVIII.

Betænkning

i

Anledning af Spørgsmaalet om Hensyn til vedkommende Minister af et Andragende fra Askirkeby om Fritagelse for at oplægge Tegltag.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Forinden Udvalget kunde ansee sig tilstrækkelig instrueret til at afgive Betænkning i den foreliggende Sag, maatte det indhente Oplysninger fra Askirkeby, navnlig om alle de paagjældende Steders Antal og Assurancefum, om de der i en længere Række stedfundne Ildsaaader og om de i den Anledning udbetalte Erstatninger, og omendstjøndt disse Oplysninger med al mulig Beredvillighed ere os meddeelte, have de dog foranlediget et lidet ønskeligt Dphold, der maa tjene til Undskyldning for, at vi først nu ere istand til at fremkomme med vor Betænkning.

Resultatet af vore Undersøgelser er blevet, at saagodtsom alle de endnu straatækte Bygninger, der i Askirkeby ere underkastede Bestemmelserne i Forordningen af 6te April 1832 — dog med den senere tilstaaede Lempelse, at den oprindeligt til 1ste Januar 1843 fastsatte Frist for Paalægningen af Tegltage, er forlænget til 1ste Januar 1863, — ere af en saa daar-

lig Beskaffenhed, at de aldeles ikke kunne bære et Steentag, og en Gjennemførelse for saadanne Bygningers Vedkommende af Forordningens Bestemmelser maatte vel altsaa ansees for i høi Grad ubillig, selv om ikke Ciernes Kaar vare af saadan Beskaffenhed, at de vilde for en meget stor Deel være ude af Stand til, istedetfor de nuværende straatækte Bygninger at opføre andre stærkere med Straatag. En Eftergiveness i saa Henseende kunde vel synes at indeholde en Ubillighed imod de andre Kjøbstæder i Riget, der tilligemed Askirkeby danne en indbyrdes Assuranceforening; men denne Betænelighed turde falde aldeles bort, naar Hensyn tages til

at de paagjældende Bygninger betale alle, eller dog for Størstedelen tredobbelt, og forøvrigt dobbelt Brandcontingent;

at der i Løbet af 50 Aar og maastee endnu endeel længere Tid kun har været een Ildsaaade i Askirkeby, nemlig i 1846, da et Sted blev tændt af Lynild og forarsagede en Brandstade af 235 Rbd., medens hele Risicoen for Askirkeby's Vedkommende med Undtagelse af den isoleret beliggende Kirke, udgjør for Tiden 40,000 Rbd. og Brandcontingentet vistnok over 100 Rbd. om Aaret;

at den i Forhold til Bygningernes Værdi i det Hele meget lave Assurancefum indeholder en vis Garanti for, at Brandskaderne i Askirkeby heller ikke i Fremtiden ville blive betydelige, under de hidtil bestaaende Forhold;

hvorimod Erfaringen fra flere andre Byer, hvor man har søgt med Kraft at gennemføre Brandanordningens Bestemmelser, gjøre det kun altfor sandsynligt, at en lignende Fremgangsmaade ogsaa her kunde fremkalde en Række Ildsaaader og et deraf flydende betydeligt Tab for Brandkassen.

For at imidlertid den i og for sig rigtige Bestemmelse om Tegltages Anskaffelse i Kjøbstæderne efterhaanden kan blive gennemført ogsaa i Askirkeby, vilde vi finde det hensigtsmæssigt, om der af bygningskyndige Mænd her fra Kjøbenhavn blev paa Stedet foretaget en Undersøgelse af, hvilke Bygninger der kunde taale at bære Tegltag, for at der kunde sættes disse Ciere en passende Frist, ligesom at det blev alvorligt paaseet, at ingen nye Bygning